

lemmer, som have havt Ordet, synes at være komne til samme Erkjendelse, nemlig at man herigjennem vil kunne vente at faa afhjelpen denne Ulempe. Jeg kan altsaa i det Hele taget erklære mig enig med de ærede sidste Talere, saavel i, hvad de have anført om selve Hovedsagen, som i de Grunde, der maatte være de bestemmende for at gaa ind paa Forslaget. — Der er af ærede Talere fremhævet adskillige mindre væsentlige Punkter eller Bipunkter med Hensyn til den Maade, hvorpaa Forslaget er tænkt gennemført. Det er imidlertid saadanne Enkeltheder, som jeg ikke skal opholde mig meget længe ved, og jeg vil derfor kun sige, at efter min Mening vilde Forandringer i de af de ærede Talere foreslaaede Retninger ikke i nogen væsentlig Grad afficere Tanken i selve Forslaget. Jeg kan med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det, om en Handling er vanærende i den offentlige Mening, kan afgjøres ved Dom, være fuldstændig enig med begge de ærede Talere, der have udtalt sig derom. Sagen er den, at naar en Embedsmand bliver tiltalt for en Forbrydelse, som han ikke har begaaet i sit Embede, men udenfor sit Embede, saa at der altsaa ikke er Spørgsmaal om en egentlig Embedsforbrydelse, vil den Dom, som bliver affagt over ham, hvis han kendes skyldig, ikke komme til at omfatte en Bestemmelse om, hvorvidt han skal have sit Embede forbrudt, og det er dette, som har været Anledningen til, at man i det andet Thing fandt det hensigtsmæssigere at lægge ogsaa denne Sags Afgjørelse hen under den samme Myndighed; men naturligvis maa jeg erkjende, at der ikke er nogen videre Grund til at antage, at denne Myndighed skal have en særegen Indsigt fremfor andre til at bedømme saadanne Sager. Tanken har ogsaa kun været den, at man godt kunde betro en saadan Samling af 5 upartiske Mænd at afgjøre ogsaa dette Spørgsmaal. Har det høie Thing imidlertid nogen særlig Betænkelse ved at unddrage dette Spørgsmaal fra Domstolenes Paakjendelse, skal der fra min Side ikke være Noget i veien, og jeg formoder heller ikke, at der i det andet Thing vil være nogen Betænkelse ved at slutte sig dertil. — Det

Selv samme gjælder — hvad den ærede Taler, som sidst havde Ordet, udtalte — om Forretningsgangens Fastsættelse ved kongelig Anordning. Det vil, som den ærede Taler ogsaa fremhævede, erindres, at Forslaget, saaledes som jeg forelagde det for Rigsdagen, havde optaget enkelte Punkter, der skulde yde en Slags Betyggelse for den vedkommende Skyldige i saadanne Tilfælde, og finder altsaa det høie Thing, at det er rigtigt at optage dette igjen, er der naturligvis heller ikke i denne Henseende nogen Betænkelse fra min Side. — Dette er altsaa i Korthed, hvad jeg har at sige med Hensyn til de Bemærkninger, der ere fremkomne under denne Behandling. Det ærede Medlem, som aabnede Forhandlingen idag, udtalte, at det var hensigtsmæssigt at lade denne Forhandling blive kort og derpaa henvise Sagen til et Udvalg for nærmere at drøfte Lovforslaget. Jeg finder, at dette er et overmaade praktisk Raad, og jeg troer ogsaa ved den Korthed, hvormed jeg har behandlet Sagen, at have vist, at jeg deler denne Anskuelse.

J. A. Hansen: Det er blot et Par ganske korte Bemærkninger, jeg agter at gøre. Den høitærede Minister udviklede, af hvilke Grunde nærværende Lovforslag var fremkommet fra hans Side, og han begyndte med at antyde, at Thinget ved i tidligere Sessjoner at vedtage Nedsættelser i forskjellige Embedslønninger har vist, at det ikke ønsker at gaa den Vej, som den høitærede Minister, medens han sad herinde i Salen, havde bragt i Forslag. Dette er ganske rigtigt, hvad ogsaa ærede Medlemmer ville erindre. De, der arbejdede for, hvad man har kaldet Selvpensioneringsprincippet, gik ud fra, at Pensionerne maatte sættes saameget høiere, som de omhandlede Procentafflag vilde udgjøre, hvortil der fra min og Andres Side blev indvendt, at det da ikke blev en Selvpensionering, men kun en Omvei, som Staten gik for at yde de samme Pensioner, den hidtil havde ydet. Den høitærede Minister sagde dernæst, at naar dette Princip skulde opgives, og man fremdeles skulde holde sig til den Maade, Grundloven antyder med Hensyn til Pensioner